

عنوان مقاله:

بررسی نقش بازی آموزی در پرورش مهارت های اجتماعی دانش آموزان

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات راهبردی در تعلیم و آموزش و پرورش، دوره 1، شماره 5 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

اکرم حمدی زاده شوستری - کارشناسی روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

خلاصه مقاله:

بازی آموزی به عنوان یک روش آموزشی موثر، نقش بسزایی در پرورش و تقویت مهارت های اجتماعی دانش آموزان دارد. این روش، از طریق فعالیت های بازی گونه که به صورت خودآموز و با همکاری دیگران انجام می شود، به دانش آموزان این امکان را می دهد که مهارت های مختلفی از جمله همکاری، تعامل اجتماعی، حل مسئله، مدیریت احساسات و تعاملات اجتماعی را تجربه کنند و پنهان شوند. بازی های آموزشی می توانند به دانش آموزان کمک کنند تا با موقعیت های اجتماعی مختلف آشنا شوند و یاد بگیرند چگونه با تفاوت ها و نظرات متفاوت افراد اطرافشان مقابله کنند. این تجربیات می توانند زمینه ساز توسعه توانایی های ارتیاطی و حل تعارض در آن ها باشند. در این مقاله، به بررسی اهمیت و نقش بازی آموزی در تقویت مهارت های اجتماعی دانش آموزان پرداخته شده است. ابتدا مفهوم بازی آموزی و مهارت های اجتماعی مورد بررسی قرار گرفته و سپس به بررسی اثربخشی این روش در پرورش این مهارت ها پرداخته شده است. این مقاله با بهره گیری از روش پژوهش توصیفی-تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه ای و مقالات مرتبط در این حوزه به ارائه مطالب نظری و پژوهش های انجام شده در این زمینه، به تنبیه می رسد که بازی آموزی به عنوان یک ابزار آموزشی موثر می تواند به طور معناداری به تقویت مهارت های اجتماعی دانش آموزان کمک کند.

کلمات کلیدی:

بازی آموزی، مهارت های اجتماعی، آموزش، دانش آموزان، تقویت، همکاری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2005713>

